

S-a respins recursul

ROMANIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
- Secția a II-a civilă, de
contencios administrativ și fiscal -

SENTINȚA CIVILĂ NR. .../2010

DOSAR NR. .../2010

Ședința publică din data de 12 octombrie 2011
Complet compus din:
Președinte - ...
Grefier - ...

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii formulată în baza legii contenciosului administrativ și fiscal formulată de reclamantul ... în contradictoriu cu intimatele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE ..., având ca obiect „anulare act de control taxe și „impozite

La apelul nominal făcut în ședință publică la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care,

Dezbaterile în litigiul comercial de față au avut loc în ședința publică din de 28 septembrie 2011, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitatea reclamantei să formuleze concluzii scrise a amânat pronunțarea pentru data de 5 octombrie 2011, iar apoi din lipsă de timp pentru deliberare pentru data de deliberare pentru data de 12 octombrie 2011.

TRIBUNALUL

Constată că ,prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată sub nr. de mai sus la data de 23.03.2010 reclamantul ... a solicitat conform precizării ulterioare în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice Brașov și Direcția Generală a Finanțelor Publice L ... v, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei de impunere anuală nr. ... /25 11 2009, a deciziei nr. ... /25 11 2009 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Brașov, a procesului verbal de control nr. ... încheiat la data 20 11 2009 de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov -Activitatea de inspecție fiscală și a deciziei nr. ... /26 02 2010 privind soluționarea contestației , restituirea către reclamant a sumei de ... lei încasată în urma emiterii actelor susmenționate,cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a arătat că și-a achitat toate sumele datorate la bugetul de stat stabilite conform deciziilor de impunere pentru anii fiscali 2004-2008.

Neexistând premisa sustragerii de la plata obligațiilor sau diminuării acestora, nu se justifică extinderea perioadei de inspecție fiscală.

Pe de altă parte, nu există o inspecție fiscală începută în perioada legală, care să fie mai apoi extinsă, ci pur și simplu inspecția a fost plătită pentru anul fiscal 2004, deci peste termenul legal de trei ani, ceea ce atrage ilegalitatea actelor administrative de impunere, pentru încălcarea art. 98 Cod procedură fiscală.

Încadrarea dată de către organul fiscal veniturii impozabile este greșită. Reclamantul nu avea obligația declarației fiscale și plății unei diferențe de impozit.

În mod greșit pârâta a considerat ca veniturile aferente contractelor de consultanță sunt fapte de comerț, și ca prin urmare li se aplică prevederile art. 47 din Codul Fiscal.

Întrucât obligația de plată a majorărilor de întârziere este pentru reclamant extrem de împovărătoare și poate produce o pagubă iminentă și care nu s-ar putea repara, solicită suspendarea efectelor acestei decizii până la judecarea irevocabilă a prezentei cauze.

Cererea a fost coresponsuzător timbrată cu taxă judiciară de timbru și timbru judiciar.

Pârâtele au formulat întâmpinare prin care au solicitat respingerea acțiunii și menținerea ca temeinice și legale a actelor atacate.

Părțile au depus la dosarul cauzei înscrisuri s-a efectuat expertiză contabilă de către expert

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține că cererea reclamantului este fondată urmând a fi admisă pentru următoarele considerente:

Potrivit art.98 O.G. Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală:

„(1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

(2) La contribuabilii mari, perioada supusă inspecției fiscale începe de la sfârșitul perioadei controlate anterior, în condițiile alin. (1).

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:

- a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;
- b) nu au fost depuse declarații fiscale în interiorul termenului de prescripție;
- c) nu au fost îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat.”

Cum pretinsa obligație de plată aparține anului 2004 iar inspecția fiscală a început direct în anul 2009 pentru anul fiscal 2004, necăstând o inspecție fiscală începută în perioada legală care să fie mai apoi extinsă în cazul constatării umora din situațiile textului de mai sus (inexistente în speță) se constată că actele atacate încalcă prevederile art. 98 din Codul de procedură fiscală.

Potrivit concluziilor raportului de expertiză contabilă nr. 579791/27.05.2011 efectuat în cauză reclamantul C _____ în relația sa cu Al _____ obținut venituri de natură salarială conform, art.47 din Legea nr.571/2003 privind codul fiscal – varianta în vigoare în anul 2004 și Hotărârea Guvernului României nr.44 din 22 ianuarie 2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de Aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal – varianta în vigoare în anul 2004, punctul 49.

Activitatea reclamantului s-a desfășurat folosindu-se de baza materială a celeilalte părți contractante, în vederea acordării consultanței și din punct de vedere fiscal nu sunt considerate venituri din drepturi de proprietate intelectuală conform prevederilor punct 48 din Normele Metodologice ale Codului fiscal (varianta în vigoare în anul 2004)”.
În scopul susținerii celor prezentate experta a arătat că:

- domnul _____ el a stat la dispoziția celeilalte părți contractante de la data de 14.01.2004 până la finalizarea contractului – conform punctul III din contractul civil încheiat;
- domnul _____ el nu a realizat venituri de natură comercială din fapte de comerț ca: activități de producție, activități de cumpărare în scopul revânzării, alte activități definite de Codul comercial (contract de comision, de mandat, de reprezentare, etc);
- domnul _____ a realizat venituri de natură salarială, pentru care expertul a stabilit un impozit anual (an 2004) de _____ lei conform art.43 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal – varianta în vigoare în anul 2004;

- impozitul calculat era în sarcina celeilalte părți contractante – A.F.
- conform art.58 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal;
- scadența obligațiilor fiscale este reglementată de art.60 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal – până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri;
- cele șase contracte de prestări servicii ce poartă nr.03 din 14.01.2004 nu au fost înregistrate în patrimoniul A.F.
- nu există datorie înregistrată în contabilitatea A.F. către reclamant, aferentă anului 2004;
- conform art.64 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal – varianta în vigoare în anul 2004 - A.F. avea obligația de a depune declarații fiscale la organele fiscale privind impozitele calculate și reținute;
- conform art.63 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, alin.(1) - A.F. avea obligația de a depune fișe fiscale la organul fiscal din care să rezulte cuantumul impozitului de venit din salarii calculate;
- A.F. a înregistrat impozitul pe venit în patrimoniul afacerii, dar a calculat la valoarea brută a contractelor și a achitat către bugetul de stat, în cuantum de 10%, impozit pe venit cu reținere la sursă pentru cele șase contracte de consultanță și a virat la bugetul de stat impozitul datorat.

Ca o consecință, văzând și prevederile pct.49 din Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal potrivit cărora persoanele fizice angajate și cele care încheie contracte, altele decât cele prin care sunt reglementate relațiile de angajare și care desfășoară activități utilizând baza materială a angajatorului sau a celeilalte părți contractante, în vederea realizării de invenții, realizări tehnice sau procedee tehnice, opere științifice, literare, artistice etc, obțin venituri de natură salarială se apreciază că reclamantul în calitate de consultant a obținut venituri de natură salarială potrivit pct. 49 din norme și nu avea obligația de a depune declarație pentru venit și nici de a calcula și vira impozit pe venit, această obligație revenind angajatorului.

Intimatele au încasat în anul 2004 impozitul reținut de asociație la sursă așa cum rezultă din ordinele de plată depuse la filele 8, 10, 12, 14, 16, 19 verso, fără a le restitui și a atenționa asociația că reținerea la sursă nu este legală, notodată având obligația de a încunoștința reclamantul că îi revine sarcina să declare veniturile realizate și să plătească impozitul pe venit. Numai în anul 2009, după 5 ani, anterior expirării termenului de prescripție intimatele emit actele de impunere și stabilesc obligații fiscale în sarcina reclamantului, respectiv impozit în cuantum de 31.721 lei și penalități în cuantum de 45.345 lei.

În aceste condiții, chiar dacă s-ar aprecia că reclamantului i-ar fi revenit obligația de a depune declarații speciale pentru veniturile din activități independente potrivit art.83 alin. 1 și 3 din OUG nr. 138/2004 privind modificarea Codului fiscal, nu se poate neglija conduita organului fiscal care nu a acționat cu bună-credință potrivit dispozițiilor art. 12 din Codul de procedură fiscală și nu avut rol activ în relația cu contribuabilul, respectiv nu și-a îndeplinit obligația de a-l încunoștința despre obligațiile ce îi revin și de a-l îndruma pentru depunerea declarațiilor fiscale potrivit dispozițiilor art. 7 Cod procedură fiscală.

Față de cele de mai sus se constată că cererea reclamantului este fondată, actele administrativ fiscale sunt nelegale, urmând a fi admisă acțiunea astfel cum a fost formulată, precizată și completată potrivit dispozitivului.

Se va face și aplicarea preved. art.274 Cod procedură civilă, reținând culpa procesuală a intimatelor care vor fi obligate la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive,
În numele legii,
HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată, precizată și completată de reclamantul domiciliat în Brașov, Str. Galați Nr. 7, Bl. 26, Sc. B, Ap. 5, în contradictoriu cu intimatele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BRAȘOV, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BRAȘOV, ambele cu sediul în Brașov B-dul Mihail Kogălniceanu Nr.7, Județul Brașov și în consecință:

Anulează Procesul verbal de control nr. 20.11.2009 emisă de intimata DGFP nr. 25.11.2009, Decizia de impunerea anuală pe anul 2004 nr. 25.11.2009, Decizia de stabilire a obligațiilor referitoare la plata accesoriilor aferente obligațiilor fiscale nr. 25.11.2009 emise de intimata AFP nr. 26.02.2010 și Decizia nr. 26.02.2010 emisă de intimata DGFP F

Obligă intimata să restituie reclamantului suma de lei stabilită ca obligație fiscală în sarcina reclamantului prin Decizia de impunerea anuală pe anul 2004 nr. 25.11.2009

Obligă intimata să plătească reclamantului suma de lei cheltuieli de judecată. Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi 12.10.2011.

PREȘEDINTE

GREFIER,

Red.A.V/11.11.2011

Dact.E.C/11.11.2011

- 5 ex -